

D ů v o d y:

Podle Šu 229 ex. ř. jest v rozvrhovém usnesení nejdříve vykázáti úhrnnou rozdělovací podstatu. Výkaz její je postatnou částí onoho usnesení. Může proto rozvrhové usnesení býti opravným prostředkem napadáno, není-li v ně pojatý výkaz rozvrhované podstaty správným, zejména, když nevykazuje správně, co rozdělovanou podstatou (§ 215 ex. ř.) jest. Avšak právem praví rekursní soud, že rekurs v projednávaném případě postrádá všeho podkladu, ježto rozvrhové usnesení zcela správně vykazuje jako rozvrhovanou podstatu jen to, co jí podle předchozího řízení je. Zda rozvrhovaná podstata v předchozím řízení byla zjednána postupem, přesně odpovídajícím všem předpisům exekučního řízení, nelze v rozvrhovém řízení již přezkoumati, zejména v projednávaném případě, ve kterém stěžovatelka byla usnesením ze dne 15. ledna 1925 o nabídce předražku zpravena, jej zvýšením svého nejvyššího podání zbavila účinku a její stížnosti proti zamítnutí předražku s konečnou pravoplatností nebylo vyhověno. Tím bylo vyřknuto a nelze již napadati, že na místo původního nejvyššího podání, docíleného při dražebním roku, a na místo předražku vstoupilo nejvyšší podání, zvýšené podle §§ 197 a 198 ex. ř. Byla proto jeho částka v rozvrhovém usnesení právem uvedena jako část rozvrhované podstaty a právem rozvržena.

Čís. 5511.

Do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení první stolice a nařízeno doplnění, vyžadující jednání se stranami, jest dovolací rekurs přípustným jen, byla-li vyhrazena právní moc.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1925, R I 1003/25.)

Rekursní soud zrušil k rekursu vymáhajícího věřitele usnesení prvního soudu, jímž byla zrušena exekuce na movitost podle Šu 251 čís. 1 a 5 ex. ř., a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

D ů v o d y:

Rekursní soud, vyhověv rekursu vymáhajícího věřitele, zrušil usnesení prvního soudu ze dne 18. června 1925, kterým byla exekuce na předměty, v zájemním protokole pod pol. 2, 3, 4, 8, 9, 11 a 14 seznámené, podle Šu 251 čís. 1 a 5 ex. ř. zrušena, a nařídil prvnímu soudu, by doplně řízení, dále jednal a znovu rozhodl. Ježto doplnění řízení bude vyžadovati jednání se stranami o skutkových okolnostech, které mají býti vyšetřeny, a průvodech je doličujících, byl by dovolací rekurs přípustným jen, kdyby napadenému usnesení byla vyhrazena právní moc (§ 527 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Takové doložky však rozhodnutí rekursního soudu nemá, pročez bylo dovolací rekurs jako nepřípustný odmítnouti (§ 523 c. ř. s. a § 78 ex. ř.), když neučinil tak již soud první stolice.